

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 989 ²	Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (Γαλ. 3,23 – 4,5) Τρίτη 26 Ἰουλίου 2016 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ γυναίκα

«Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, προβάλλει στὴν Ἐκκλησία μας μία νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ παρθένος ἁγία Παρασκευή. **Ὅσιομάρτυς** ὀνομάζεται· τὴν στολίζουν δηλαδὴ δύο στεφάνια, τῆς παρθενίας καὶ τοῦ μαρτυρίου.

Εἶνε **ἀπὸ τὶς πιὸ δημοφιλεῖς** μεταξὺ τῶν ἁγίων σὲ ὅλο τὸν ὀρθόδοξο κόσμο. Χωριὰ καὶ πολιτεῖες φέρουν τὸ ὄνομά της. Γυναῖκες ὀνομάζονται *Παρασκευές*, καὶ ἄντρες ἀκόμα παίρνουν τὸ ὄνομα *Παρασκευᾶς*.

Χθὲς στὸν ἑσπερινὸ καὶ σήμερα στὸν ὄρθρο ψάλλουν τὸ μεγαλεῖο της τὸ ἀπολυτίκιο –ἓνα ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα ἀπολυτίκια τοῦ ἔτους– καὶ οἱ ἄλλοι ὕμνοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγνώσματα, ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιο. Ὁ **ἀπόστολος** ὁμιλεῖ περὶ γυναικός. Εἶνε μία θαυμασία περικοπὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, ἀγαπητοί μου, νὰ ποῦμε λίγες λέξεις ἐπάνω στὸ σπουδαῖο ῥητὸ «Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,28).

Ὁ Παῦλος στὴ σημερινὴ περικοπὴ διακηρύττει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται οἱ Χριστιανοὶ νὰ κάνουν **διακρίσεις**. Μὴ τιμᾶτε, λέει, μόνο τοὺς Ἕλληνες, καὶ περιφρονεῖτε τοὺς ἄλλους λαούς· αὐτὸ εἶνε ἁμαρτία. Διότι ναὶ μὲν οἱ Ἕλληνες διακρίνονται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ὁ Θεὸς τὰ ἔκανε. Μὴ τιμᾶτε μόνο τοὺς πλουσίους, καὶ περιφρονεῖτε τοὺς φτωχοὺς· εἶνε ἁμαρτία. Διότι ἓνας φτωχὸς μὲ πίστι καὶ ἀρετὴ ἔχει μεγαλεῖο. Μὴ τιμᾶτε μόνο τοὺς ἐγγραμμάτους· νὰ τιμᾶτε καὶ τοὺς ἀπλοϊκοὺς.

Ἔρχεται ὁμως καὶ στὴ διάκρισι ἄνδρὸς καὶ γυναικός καὶ λέει· «Οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»· μὴ τιμᾶτε μόνο τὸν ἄντρα, καὶ περιφρονεῖτε τὴ γυναῖκα· διότι **ἄντρας καὶ γυναῖκα εἶνε ἴσοι** ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Τέτοιο κήρυγμα, ποὺ ἐξι-

σώνει τὴ γυναῖκα μὲ τὸν ἄντρα ὡς πρὸς τὴν ἀξία τοῦ προσώπου, δὲν ἄκουσε ποτέ ἄλλοτε ἢ ἀνθρωπότης.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τὴ σπουδαιότητα τοῦ ῥητοῦ αὐτοῦ, τῆς διακηρύξεως αὐτῆς, πρέπει νὰ ρίξουμε ἓνα βλέμμα στὸν ἀρχαῖο κόσμο, νὰ δοῦμε ποιά ἦταν **ἡ θέσι τῆς γυναίκας**. Στὶς ἀρχαῖες ἱστορίες ὄλων τῶν λαῶν βλέπουμε, ὅτι ἡ γυναῖκα τότε δὲν ἐθεωρεῖτο ἄνθρωπος μὲ δικαιώματα, ἀλλὰ κάτι κατώτερο τοῦ ἀνδρός, ἓνα ὄργανο ἡδονῆς καὶ μόνο. Ὁ ἄντρας ἦταν ὁ ἀφέντης, ὁ ἐξουσιαστής τῆς γυναίκας, ποὺ τὴν ἔκανε ὅ,τι ἤθελε. Στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ἡ γυναῖκα θεωρεῖται ἀκόμα μικρῆς ἀξίας· ἀγοράζεται ἀντὶ μιᾶς ἢ δύο ἀγελάδων. Κι ὅταν πεθαίνει ὁ ἄντρας, εἶνε ὑποχρεωμένη, μέσα στὸ ἴδιο μνήμα, νὰ ταφῆ καὶ ἡ γυναῖκα του.

Αὐτὴ ἦταν ἡ θέσι τῆς γυναίκας. Ἀλλὰ δόξα τῷ Θεῷ ἡ κατάστασι αὐτὴ ἄλλαξε. Ποιὸς τὴν ἄλλαξε; **Ἡ ἁγία Γραφή, τὸ Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστιανισμός**, ποὺ διεκήρυξε, ὅτι ἡ γυναῖκα ἔχει δικαιώματα, ὅτι εἶνε ἴση ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει διάκρισι μεταξὺ ἄνδρὸς καὶ γυναικός ὡς πρὸς τὴν ἀξία. Αὐτὰ διακηρύσσονται ἤδη ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη μὲ τὸν **τρόπο δημιουργίας τῆς γυναικός**. Πῶς ὁ Θεὸς δημιούργησε τὴ γυναῖκα; Ἀπλᾶ λόγια, ἀλλὰ γεμᾶτα νόημα, ὅπως ἐξηγεῖ καὶ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός·

«Ὅταν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνδρα, ἔλαβεν ὁ πανάγαθος μίαν πλευρὰν ἀπ' αὐτὸν καὶ ἔκαμε τὴν γυναῖκα, καὶ τοῦ τὴν ἔδωκε διὰ σύντροφον. Ἴσια τὴν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὴν γυναῖκα μὲ τὸν ἄνδρα, ὄχι κατωτέρα. Ἐδῶ πῶς τὰς ἔχετε τὰς γυναῖκας; – Διὰ κατωτέρας... Πρέπει καὶ σύ, ὦ ἄνδρα, νὰ μὴ μεταχειρίζεσαι τὴν γυναῖκά σου ὡσὰν σκλάβαν, διότι πλάσμα τοῦ Θεοῦ εἶνε καὶ ἐκείνη καθὼς καὶ σύ. Τόσον ἐσταυρώθηκεν ὁ Θεὸς δι' ἐσὲ ὅσον καὶ δι' ἐ-

κείνην. Πατέρα λέγεις ἐσὺ τὸν Θεόν, πατέρα τὸν λέγει καὶ ἐκείνη. Ἔχετε μίαν πίστιν, ἕνα βάπτισμα· δὲν τὴν ἔχει ὁ Θεὸς κατωτέραν. Διὰ τοῦτο τὴν ἔκαμεν ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ ἀνδρός, διὰ νὰ εἶνε ὁ ἄνδρας ὡσάν τὴν κεφαλὴν καὶ ἡ γυναῖκα τὸ σῶμα. Διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἔκαμεν ἀπὸ τὸ κεφάλι, διὰ νὰ μὴ καταφρονῆ τὸν ἄνδρα. Ὁμοίως πάλιν δὲν τὴν ἔκαμεν ἀπὸ τὰ ποδάρια, διὰ νὰ μὴ καταφρονῆ ὁ ἄνδρας τὴν γυναῖκα» (Διδ., σσ. 121-123).

Ποιά ἄλλη θρησκεία τίμησε ἔτσι τὴ γυναῖκα; Ὁ Θεὸς δὲν θέλει οὔτε γυναικοκρατία οὔτε ἀνδροκρατία. Πῆρε τμήμα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Ἀδάμ, τὴν πλευρὰ πού σκεπάζει τὴν καρδιά, γιὰ νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἡ γυναῖκα εἶνε κοντὰ στὴν καρδιά, **εἶνε καρδιά**, πρέπει νὰ ἀγαπᾷ, καὶ ἔτσι νὰ σταθῆ πολῦτιμος σύντροφος στὴν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρός. Ἡ γυναῖκα ἔχει **ἀγάπη**. Ἔχει ἐπίσης **λεπτότητα**, **εὐαισθησία**, **ἐπιμέλεια**. Ἐνῶ ὁ ἄντρας κοιτάζει τὶς γενικότητες, αὐτὴ προσέχει τὶς λεπτομέρειες. Ἄν βρεθῆ τὸ ἀντρόγυνο λ.χ. στὴ φύσι, ὁ ἄντρας κοιτάζει τὸ δάσος, ἡ γυναῖκα κοιτάζει τὰ φύλλα. Ἔτσι καὶ στὴ ζωὴ προσέχει τὶς λεπτομέρειες, οἱ ὁποῖες ὅμως συνθέτουν τὸ σύνολο. Ἡ γυναῖκα ἔχει ἀκόμα διαίσθησι· ἕνα θαυμαστὸ προτέρημα, πού ὁ ἄντρας δὲν τὸ ἔχει.

Μὲ τὴ διαίσθησί της ἡ γυναῖκα, καὶ ὅταν ἐμφανίσθηκε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, κατάλαβε, ὅτι κανεὶς ἄλλος δὲν τὴν ἀγάπησε εἰλικρινῶς καὶ ἀγνῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς ὅπως ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος. Καὶ πράγματι ἐκεῖνος πῆρε τὴν γυναῖκα μέσα ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα, καὶ τὴν ὑψωσε – μέχρι ποῦ; Μέχρι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Διότι γεννήθηκε ἀπὸ γυναῖκα, γιὰ νὰ τιμῆσῃ τὴν γυναῖκα. Γεννήθηκε ἀπὸ τὴν **Παναγία**· καὶ ἡ Παναγία ὑψώθηκε ὑπὲρ τὸν ἥλιον, ἔγινε λαμπρότερα *«λαμπηδόνων ἡλιακῶν»* (Παρακλ. καν.).

Γι' αὐτὸ ἡ γυναῖκα ἔμεινε **πιστὴ στὸ Χριστό**. Ὁ Χριστὸς κοντὰ του εἶχε καὶ μαθητὰς καὶ μαθήτριες. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν βρέθηκε ἕνας Ἰούδας, ἐνῶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν δὲν βρέθηκε προδότης. Οἱ γυναῖκες στάθηκαν κοντὰ του. Καὶ ἐνῶ ὅλοι τὸν ἐγκατέλειψαν, οἱ γυναῖκες τὸν ἀκολούθησαν μέχρι Γολγοθᾶ· καὶ αὐτὲς ἀξιώθηκαν ν' ἀκούσουν πρῶτες τὸ *«Χριστὸς ἀνέστη»*.

Ἐκτοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἱ γυναῖκες λατρεύουν τὸ Χριστό. Κι ἂν ἀκόμη ἔρθῃ μιὰ ἡμέρα τοῦ ἀντιχριστοῦ –καὶ ἔρχεται–, πού ἄντρες θὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Χριστό, οἱ γυναῖκες ὄχι. Γιὰ νὰ πεισθῆτε, ρίξτε μιὰ ματιὰ στὸ **ἐκκλησίασμα** ὁποιοῦδήποτε ναοῦ· οἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία.

Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ τελευταῖα χρόνια βγήκαν ἄνθρωποι τῆς ἀπιστίας καὶ ἀθείας καὶ τί φωνάζουν· «Ζήτω ἡ μόδα, ζήτω ἡ **μοντέρνα γυναῖκα**!» Καὶ παρέσυραν τὶς γυναῖκες. Ἀλλὰ τί εἶνε ἡ μοντέρνα γυναῖκα; Ἕνα ὄν ἀλλόκοτο πού ἀνταγωνίζεται τὸν ἄντρα· ἔτσι πού ἔγινε οὔτε ἄντρας εἶνε οὔτε γυναῖκα. Διότι ὁ ἄντρας πού τηρεῖ τὴ θέσι του, εἶνε ἀξιότιμος· καὶ ἡ γυναῖκα πού τηρεῖ τὴ θέσι ὅπου τὴν ἔταξε ὁ Δημιουργός, εἶνε καὶ αὐτὴ ἀξιότιμη. Ἡ σημερινὴ γυναῖκα ὅμως ἄκουσε τὰ κηρύγματα τοῦ **φεμινισμοῦ** καὶ ἀπομακρύνθηκε πολὺ ἀπὸ τὸ Θεό. Ἐφθασε στὸ σημεῖο πού εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, Ὅταν τὸν ἐρώτησαν, πότε θὰ γίνῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, ὁ Κοσμάς ἔκλαυσε καὶ ἔδωσε σημάδι· Ἡ συντέλεια πλησιάζει ὅταν δῆτε τὴν γυναῖκα νὰ περπατᾷ γυμνὴ στὸ δρόμο. Καὶ σήμερα αὐτὸ τὸ βλέπουμε. Γυμνὴ ἡ γυναῖκα. Καὶ ἔχει τὴν ἀξίωσι νὰ παρουσιάζεται ἔτσι ἀκόμα καὶ μέσα στὸν ἱερὸ ναό. Καὶ ὄχι μόνο γυμνὴ. Βλέπεις τώρα τὴν γυναῖκα νὰ αὐθαδιάζῃ καὶ νὰ βρίζῃ, νὰ καπνίζῃ, νὰ κόβῃ τὰ μαλλιά της, νὰ βάφεται στὸ πρόσωπο, στὸ κεφάλι, στὰ νύχια χέρια - πόδια. Τὴ βλέπεις τὶς νύχτες νὰ μὴν κάθεται στὸ σπῆτι, ἀλλὰ νὰ τρέχῃ στὰ κέντρα διασκεδάσεως, καὶ σὰν νυχτερίδα τῆς ἡδονῆς νὰ πουλᾷ τὴν τιμὴ καὶ τὸ κορμί της. Τὴ βλέπεις νὰ μὴ θέλῃ νὰ κἀνῃ παιδιὰ, νὰ κἀνῃ ἐπανάστασι ἐναντίον τῆς τεκνογονίας γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴ σιλουέττα της. Ἐγινε πλέον ἕνα **παιχνίδι τοῦ διαβόλου**, ἕνα **τέρας**.

Ἀλλὰ ἐσεῖς, πιστὲς γυναῖκες, ἐκλεκτὰ παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, πιστεύω ὅτι δὲν ἀκολουθεῖτε τὴν μόδα. Κρατῆστε τὶς ἱερὲς παραδόσεις τοῦ γένους μας. **Πιστὲς** στὴ θρησκεία μας, πιστὲς στὴν πατρίδα, πιστὲς στὸν ἄντρα σας, ἀγαπᾶτε τὰ παιδιὰ σας καὶ ὅ,τι ὠραῖο ὑπάρχει στὸν κόσμον.

Ἕνας δημοσιογράφος, πού ἐπισκέφθηκε τὴ Φλώρινα, λέει· Στὴ Φλώρινα οἱ γυναῖκες εἶνε καθυστερημένες... Ὅχι! δὲν εἶνε καθυστερημένες, εἶνε **προωδευμένες**· καὶ ἡ πρόοδός τους εἶνε τὸ ὕψος τοῦ εὐαγγελίου, τὸ πρότυπο τοῦ Χριστοῦ τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων.

Εὐχομαι, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ σκεπάζῃ ὅλους, ἄντρες καὶ γυναῖκες, καὶ ὅλοι νὰ πορευώμεθα κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς ἀγίας Παρασκευῆς, γιὰ νὰ δοξάζεται ἡ ἀγία Τριάς, Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**